

Prezentul apel a fost redactat înainte de **Starile generale ale multilingvismului**, reunite la Sorbona (Paris), la data de 26 septembrie 2008, și citit public de către Paolo Fabbri.

Primii semnatori ai apelului au fost :

Adonis; Vassilis Alexakis; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin ; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Maurizio Ferraris; Ghislaine Glasson Deschaumes ; Michèle Gendreau-Massaloux; Yves Hersant ; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater ; Juergen Trabant; Heinz Wismann

Apel pentru o politica europeana a traducerilor

Daca nu doreste sa se renege ea-insasi, Europa nu se va construi fara respectul pluraritatii limbilor sale. Doua căi i se deschid : fie a generaliza recursul la un « dialect de tranzactie » pentru a favoriza schimburile, cu riscul unei saraciri colective, fie a se bucura de diversitatea lingvistica si a o garanta, spre a permite o mai buna intelegere reciproca si un adevarat dialog.

Uniunea europeana, cel puțin in interiorul frontierelor sale provizorii, a asigurat circulatia marfurilor, a capitalurilor si a persoanelor. A sosit momentul ca ea sa-si fixeze ca sarcina si circulatia cunoasterii, a operelor si ale imaginarului, reinnodand astfel cu momentele fertile ale Europei istorice. A venit vremea ca Europeanii sa invete sa-si vorbeasca lor insile, in limbile lor. Valorizarea limbilor Europei va contribui la reconcilierea cetatenilor cu Europa. Traducerile joaca in acest sens un rol politic esential.

Caci limba nu este doar un instrument de comunicare, un serviciu ; nu este nici doar un patrimoniu, o identitate de pastrat. Fiecare limba este o plasa diferita aruncata asupra lumii, ea nu exista decat prin interactiunea cu celelalte limbi. Prin traducere, se aprofundeaza singularitatea sa si a celeilalte : trebuie intelese cel puțin doua limbi pentru a sti ca vorbești una dintre ele.

Pentru ca reprezinta o depasire a identitatilor si o experienta a diferentelor, traducerile trebuie sa se afle in centrul spatiului public european pe care noi toti suntem chemati sa-l construim, in dimensiunile sale cetatenesti si institutionale, in compozantele sale culturale, sociale, politice si economice.

Iata de ce facem un apel la aplicarea unei adevarate politici europene a traducerilor care sa se bazeze pe doua principii : mobilizarea tuturor actorilor si sectoarelor vietii culturale (invatamânt, cercetare, interpretariat, politici editoriale, arta, mass-media) ; structurarea atât a dinamicii interne a Uniunii cât si a politicilor externe, garantând in mod concret receptarea altor limbi in Europa si spiritul limbilor Europei oriunde in lume.

Prin traduceri, proiectul european isi va gasi o energie reinnoita.

